

Art. 10. Majątek prawo lub interes, nie zbyte przez właściciela we wskazanym w art. 7 i 8 trybie i terminie, przechodzi na rzecz Państwa według szacunku, który ustala komitet likwidacyjny.

Art. 11. W razie postanowienia o zatrzymaniu majątku, prawa lub interesu na rzecz Państwa, komitet likwidacyjny wzywa właściciela, aby przed upływem określonego w przepisach wykonawczych terminu złożył komitetowi swoją ocenę zatrzymanego przedmiotu, popartą odpowiednimi dowodami.

Art. 12. Po otrzymaniu od właściciela majątku, prawa lub interesu jego oceny lub po upływie określonego terminu (art. 11) komitet likwidacyjny szacuje majątek, prawo lub interes, właścicielowi zaś, biorącemu udział w tem postępowaniu, przysługuje prawo przedstawienia komitetowi swoich uwag w przedmiocie oceny.

Art. 13. Majątki, prawa i interesy zakwalifikowane do likwidacji, lecz nie zatrzymane na rzecz Państwa, ani nie zlikwidowane przez właściciela w drodze dobrowolnej, ulegną przymusowej sprzedaży w zastosowaniu postępowania, które określą przepisy dodatkowe.

Art. 14. Postanowienia komitetu likwidacyjnego nie ulegają zaskarżeniu i podlegają wykonaniu narówni z prawomocnymi wyrokami sądów.

Art. 15. Koszty likwidacji we wszystkich wypadkach obciążają likwidowany majątek, prawo lub interes.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Prezesowi Głównego Urzędu likwidacyjnego.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

w z. *J. Karśnicki*

468.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 1920 roku

o tymczasowych środkach dla sfinansowania reformy rolnej.

Art. 1. Celem przeprowadzenia ustawy o wykonaniu reformy rolnej z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 70 poz. 462) przeznaczają się do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego pół miljarda marek w gotówce.

Art. 2. Na pokrycie należnej właścicielowi wykupywanego majątku ceny wykupna ziemi, budynków, postawionych przed 1 sierpnia 1914 r., i meljoracji, wykonanych przed 1 sierpnia 1914 r., wyda Główny Urząd Ziemski tymczasowe pokwitowanie, opiewające na należną sumę. Od sumy tej otrzymywać będzie właściciel $4\frac{0}{10}$.

Art. 3. Tymczasowe pokwitowanie, wystawione przez Główny Urząd Ziemiński na mocy art. 2 niniejszej ustawy, wymieni Główny Urząd Ziemiński po uchwaleniu ustawy o zabezpieczeniu środków finansowych na przeprowadzenie reformy rolnej (o emisji państwowej renty ziemskiej), najpóźniej zaś w ciągu dwóch lat, na 4⁰/₀ państwową rentę ziemską.

Art. 4. Sposób zaspokojenia wierzytelności hipotecznych, oraz praw i ciężarów realnych, obciążających wykupowaną nieruchomości, zgodnie z art. 17—20 ustawy o wykonaniu reformy rolnej określi ustawa o zabezpieczeniu środków finansowych na przeprowadzenie reformy rolnej, do tego zaś czasu Główny Urząd Ziemiński wydawać będzie wierzycielom 4⁰/₀ pokwitowania tymczasowe na należne im sumy.

Art. 5. Do czasu wydania nowej ustawy o Państwowym Banku Rolnym przekazany niniejszą ustawą Głównemu Urzędowi Ziemińskiemu półmiliardowy fundusz będzie administrowany przez Polski Państwowy Bank Rolny według przepisów, jakie określi rozporządzenie Rady Ministrów. Bank ten będzie też pośredniczył przy wydawaniu przez Główny Urząd Ziemiński pokwitowań tymczasowych, wymienionych w art. 2 i 4 przy wypłacie procentów.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemińskiego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski

Prezes Głównego Urzędu Ziemińskiego:

T. Wilkoński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bujak

469.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 1920 r.

o podwyższeniu podatku domowo-klasowego na obszarach byłego zaboru austriacko-węgierskiego.

Art. 1. Stawki podatku domowo-klasowego, obowiązującego na obszarze b. zaboru austriacko-węgierskiego, wskazane w taryfie klasyfikacyjnej, zamieszczonej w patencie cesarskim z d. 23 lutego 1820 r. i ustawie z dnia 9 lutego 1882 r. (Dz. p. p. № 17) podwyższa się:

- a) od domów, zaliczonych do klas I do XIII, — dziesięciokrotnie,
- b) od domów, zaliczonych do klas XIV i XV, — ośmiokrotnie i
- c) od domów, zaliczonych do klasy XVI, — sześciokrotnie.